

7

Χειρόγρ. 212, f. 55^v. Διαθήκη τῆς 23 Νοεμβρίου 1733.

Διαθικὴ Μπονοφατζοῦ
Ντουλουφῆ.

Εἰς δοξάν Χ(ριστ)οῦ· ἀμὴν. 1733 Νοεμβρίου 23,
Παρικία. Με το νὰ μὴν ἦνε οὐδενὰ πραγμα
πλεον βεβεοτερον και κυνον [[το]]² χρε(ος) το

μιστηριον τοῦ θανατοῦ μας, ἐπιδι ἀλλως ἀξάφνου τέληνι και ἄλλος παλε δια προ-
νηαν ἐλεημοσινὴν ἐπιτηδιον κερὸν λαμ³βανι, ἐτζη ληπὸν μας ἦνε χρῆαζομενι ἡ στω-
χασῆς τῆς καλῆς σινιδισε(ος) νὰ τὴν ἐξεταζομεν και με θερμὰ δακρὶα νὰ κραζομεν⁴
τον ἐβεργιστὴν καὶ πλαστὴν μας, νὰ μὴν μας οριστῇ εἰς τὰ τοσα τον εὐτεταμεν με το
νοῦν, λωγον και ἐργον, και εἰς τον ἡδιον κερὸν⁵ νὰ λαβωμεν τὴν σὴνχορεσὴν εἰς τὰ
παντὰ, καθὸς κε ἐμῆς τορὰ ταζομεν εἰς τὸ ἐρχομενον ἀκριματηστὰ. Ληπον με τοῦ-
τον το ἐργον⁶ τῆς καλῆς σὴντριβυς, εἰς κερὸν ἐχων τὰς φρενας ἡγίς και τὴν γλο-
σαν ἐλευθεραν, ὁ Μπονοφατζὸς Ντουλουφῆς ἐκράξεν ἐμενὰ τον⁷ ἡποκατοθεν γιεγρα-
μενον (ος) δια νὰ φανεροσὶ τὴν σοστήν καὶ ἀποφασιστικὴν του γνομὴν και θελήσις,
περικαλωντὰς κυνὸς ὁσοῦς (ος)⁸ ἀν(θροπ)ος εὐτεσε ἰ κε ἀδικὸς ἐπικράνε, νὰ μὴν ἐχοῦν
βάρος πρὸς τοῦ λογοῦν τοῦ. Ἐπιτὰ θελῇ και παρανγγιελῇ πὸς ἀφινὶ τὴν⁹ σὴνβίαν
τοῦ Μαρία νικοκυοῦρα εἰς τὸ τιποτες τοῦ· αὐτὴ νὰ κυβερνισὶ τὰ πεδία τοῦ, ἡγοῦν
ἐκινὸ ἐχῇ εἰς τὸ παρὸν και ἄλλω ποῦ¹⁰ ἦνε ἐνγκαστρομενι, ἀν ὁ Θε(ος) το ζῆσι·
τὴνχῆνοντὰς παλε θάνατος εἰς τὰ πεδία πρὴν νὰ ἦνε πανδρεμενὰ και εἰς στασιμον
νὰ ἐχοῦ¹¹ τὸ τιποτες τος, θελῇ παλε με καλὴν τοῦ καρδία και ὀλλὴν τοῦ τὴν θελῇ-
σὴν νὰ γινετε τρία μερδία το πρᾶμαν τοῦ ὀλλω κε¹² νὰ ἦνε τὰ διο τῆς σὴνβίας
τοῦ κε το ἄλλω τον ἐδικον τοῦ πλεον προθυμοτερον. Ἡ ομία σὴνβία τοῦ νὰ ἐχῇ τὴν
ἐγνία νὰ κανι¹³ τες ἐξοδες τῆς θανῆς τοῦ (κατὰ) τὴν σινιθίαν τον χρῆστηανὸν· θελῇ
νὰ τον ἐνταφιαζοῦν εἰς τὴν ἐκλήσιαν ἀγίη Σαράντες και νὰ δινετε¹⁴ τοῦ ἐφιμεριοῦ
ἐμισο σαρανταλητοῦργο, τοῦ ἀρχηερεὰ νὰ δινετε ἐνα ρηαλῇ, τοῦ πνευματικοῦ Παρθε-
νιοῦ ἱερομοναχοῦ¹⁵ ἐνα ἡμισι ρηαλῇ νὰ τοῦ κᾶνι λητοῦργίες· τοῦ παπα κυρ Αἰθανασί
Κονταρατοῦ ἀφινὶ πεντε λητοῦργίες και τοῦ παπα Θεο¹⁶δορι Μοστρατοῦ ἄλλες τρῆς.
Ἐχῇ, λεγί, διο βουδία και μίαν ἀγιελαδὰ τοῦ ζευγαριοῦ και προβάτὰ ἱκοσι διο, μενοῦν
μονο τὰ ἱκοσι¹⁷ ἐνα, ἐπιδι και θελῇ νὰ δινετε τὸ ἐνα ἐμενὰ τοῦ γραφεὰ· τὰ σπιτῆα,
ἀνογία και κατογία, που παρὸν καθοῦντε μεσα¹⁸ ἦνε ἰ ἀγορὰ ἀπάνο εἰς τὸ ὄνομαν τοῦ,
μολον τοῦτο ξεκαθαρίζῃ και λεγί, ὅτῃ τὰ ἀσπρά ποῦ ἀγοραστήκαν κε ἐδοθίκαν δια
τὰ ομία¹⁹ ἦτονε τῆς σὴνβίας τοῦ ἀνοθεν Μαρίας και αὐτὰ ξεχοριστὰ μενοῦν τῆς
ἡδίας εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ θελήσῃ τῆς, καθὸς ἦτονε τὰ ἀσπρά²⁰ ἐδικαν τῆς. Τὰ δε
ληπαν τοῦ ποστατικὰ, γονικὰ τοῦ κε ἀγορες τοῦ, ὡς φενοῦντε, θέλῃ, καθὸς ἐπροῆπεν,
νὰ γινετε με τὴν κοντετζιον²¹ ποῦ ξεκαθαρίζῃ, ὅτῃ ὁ Θε(ος) νὰ ζῆσι τὰ πεδία και ἰ

γινεκαν τοῦ ος νικοκυουρα να τα ποῦρχιζή ος θελή· η δε, κε ο Θε(ος) να μην το δόσι,^{||22} αποθανοῦ τα πεδια, να γινετε ολων τοῦ το σταμπηλε, καθὸς κε ητη αλλω τρια μερικὰ, να περνι τα διο η σηνβια τοῦ {με τα πεδια}, κανοντας^{||23} κε τα εξοδα της θανης του ολλα, κε το αλλω μερικὸν να το περνοῦ η πλεον προθυμοτερην εδικην του. Τωσων μας ηπεν και επαρανγγιλε^{||24} εμπροσθεν εις τοῦς κατοθεν αξιοπιστους μαρτηρες, θελωντας και ζητοντας το παρὸν να ηνε στερεον, βεβεον και αμεταθετον.^{||25} Ὅθεν, γινετε φανερό κε ηπογραφετε (ος) κατοθεν.

^{||26} —Ιω(ανης) Προτοδικος ηπογραφο δια ονομα τοῦ Μπονοφατζοῦ Ντουλουφῆ προς στεργι κε βεβεονι το παρὸν κε μαρτηρὸ κε εγὼ —

^{||27} —Παπα Αντονῆς Καλαβρὲς μαρτηρας —Παπα Αθανασης Κονταρατος μαρτηρας —

^{28||} Τζοῦανες Προτονοταρης Κα(ντζελαριος) εἰς αναζητησιν εγγραφα.

8

Χειρόγρ. 212, f. 56^v. Πώλησις τῆς 4 Δεκεμβρίου 1733.

Αγορα Μαρκου Μονοβασιοτη| απο τον μπεθερο του Μανο|λι| Καλεργι εις ενα αμπελη| Ηπαρικὸ.

^{||1} Εις δοξαν Χ(ριστ)οῦ· αμῆν. 1733 Δικεμβριου 4, Παρικια. Επιδι κε ο κυρ Μανολης Καλεργης να ηχηεν πουργισμενα της θιγατρος του ποτε Ανεζινας το αμπελι του εις τοποθεσιαν Ηπαρικο.^{||2} σι(μπληος) αφεν|τι Διμιτρακις Κακρης, (ος) διαλαμβανι το πρικοσηνφονο της εκαμε, τορα με το να της ετηχι θανατος και ο Μαρκος Μονοβασιοτης, σηνβι(ος) της αποθανον Ανεζινας, να επαρατησε τες την^{||3} εξουσιαν παλε τοῦ πεθερου του το αυτο αμπ(ελη) (κατα) την σινιθιαν του τοπου μ(ας), οτη ὁ αποθανων χωρις κληρονομον, να στρεφουντε τα πουργια απ εκι που δινουντε. Ο κυρ Μανολης ληπον στοχαζομεν(ος)^{||4} προς δια να καμι τα εξοδα τις θανις της αυτου θιγατρος του δεν εχι μοδον, αλλα επρεπε να πουλησι το αυτο αμπελη, σινιβαστικον τον τροπον, δια μεσου του παροντος απο την σιμερον δινι, παρατὰ και απογδινετε,^{||5} ηποκαταστενοντας τον αυτον Μαρκον γαμπρο του κυριον και καθολικον νικοκιρι, να ηνε εις την εξουσιαν κε κριστοιτα του το αμπ(ελη) παντι ελευθερο με ολαν του τα δικαιομα|τα|· και ο Μαρκος παλε περνι αφ ε^{||6} αυτοῦν του, δινι, κανι και πλιρονι ολλο το χρεος και εξοδα που εκαμε κε κανι δια την θανιν κε μνιμοσινον της σηνβιας του που ηνε ος τορα κε φανερονετε που εδοσεν κε να δοσι, τοῦ ευλαβεστατοῦ^{||7} παπα κυρ Ηω(ανη) Μοστρατου δια εμισο σαρανταρι ρι(αλια) $2\frac{1}{2}$, τοῦ ευλαβεστατου παπα κυρ Θεοδορι Μοστρατου αλλα ρ(ιαλια) $2\frac{1}{2}$, τοῦ αφεν|τι Γιανα|κι Δουδεσκοῦ αλλα ρ(ια-